

Dosarul nr. 3r-2/2023

2-22148581-01-3r-10012023

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

DECIZIE

29 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Aureliu Postică,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Aureliu Postică împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la
contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva încheierii din 24 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respinsă cererea depusă de Aureliu Postică privind suspendarea
executării actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 11 octombrie 2022 Aureliu Postică a depus acțiune împotriva Consiliului
Superior al Magistraturii cu privire la anularea pct. 3 din hotărârea Consiliului
Superior al Magistraturii nr. 167/13 din 09 septembrie 2022.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin Decretul Președintelui
Republicii Moldova nr.240-VI din 01 august 2011 a fost numit în funcția de
judecător de instrucție la Judecătoria Orhei, pe un termen de 5 ani, iar prin Decretul
Președintelui Republicii Moldova nr.1423-VII din 30 decembrie 2014 a fost
reconfirmat în funcția de judecător la Judecătoria Orhei pînă la expirarea
împuțernicirilor.

La 14 iulie 2016, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2211-VII,
a fost numit în funcția de judecător pînă la atingerea plafonului de vîrstă.

Conform Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.584/24 din 13
septembrie 2016, de către Consiliul Superior al Magistraturii i-au fost menținute
atribuțiile judecătorului de instrucție la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.
Totodată, a fost transferat de la Judecătoria Orhei în funcția de judecător la
Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, pentru o perioadă de 2 luni, începând cu 01
noiembrie 2016 pînă pe 01 ianuarie 2017, inclusiv, fiind desemnat să exercite
atribuțiile judecătorului de instrucție.

A menționat că prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.624/26
din 29 septembrie 2016 a fost desemnat judecător la instanța nou-creată Judecătoria

Orhei, începând cu 01 ianuarie 2017.

Ulterior, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.250-VIII din 30 iunie 2017 a fost transferat în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, fiind repartizat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.465/22 din 11 iulie 2017 la sediul Rîșcani al instanței.

Conform Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.584/27 din 11 decembrie 2018, a exercitat atribuțiile de judecător specializat în materie de drept penal la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, începând cu 01 ianuarie 2019.

A susținut că la data de 09 septembrie 2022, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a emis Hotărârea nr.167/13, prin care a decis:

1. Se admite sesizarea Procurorului General interimar, Dumitru Robu, referitor la eliberarea acordului pentru efectuarea percheziției în privința judecătorului Aureliu Postică, de la Judecătoria Chișinău.

2. Se eliberează acordul pentru efectuarea percheziției în privința judecătorului Aureliu Postică, de la Judecătoria Chișinău, pentru existența bănuielii săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Codul penal.

A precizat că în motivarea soluției adoptate, din pct.3) al părții dispozitive a Hotărârii contestate cu nr. 167/13 din 09 septembrie 2022, cu privire la suspendarea reclamantului din funcția de judecător, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a indicat, despre necesitatea suspendării din funcția de judecător, din motivul pornirii în privința sa a urmăririi penale, constatând existența circumstanțelor care justifică necesitatea emiterii unui act de urgență privind suspendarea din funcția de judecător în lipsa persoanei vizate, or, bănuirea de săvârșire a unei infracțiuni de un judecător și menținerea în funcție ar afecta imaginea justiției.

A considerat că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 167/13 din 09 septembrie 2022 cu privire la suspendarea reclamantului din funcția de judecător al Judecătoriei Chișinău, constituie un act administrativ individual defavorabil și emis în mod ilegal, urmând a fi anulat de către instanța de judecată, în partea ce ține de pct. 3 al acesteia.

A susținut că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 167/13 din 09 septembrie 2022, în partea suspendării reclamantului din funcția de judecător, reprezintă un act administrativ individual defavorabil, prin care sunt încălcate drepturile legitime și libertățile reclamantului stabilite prin lege.

A menționat că Consiliul a reținut necesitatea emiterii unui act de urgență privind eliberarea acordului la efectuarea acțiunilor procesuale penale, în lipsa persoanei vizate în sesizare, având în vedere că bănuirea de săvârșire a unei infracțiuni de un judecător, care este persoană cu funcție de demnitate publică, prezintă un interes public sporit.

A mai indicat reclamantul că, în procesul deliberării, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dispus, ex officio, suspendarea reclamantului din funcția de judecător, pînă la adoptarea hotărârii definitive pe cauza dată, fără ca această măsură procesuală de constrângere să fie solicitată de partea acuzării, în persoana procurorului general-interimar.

A apreciat că suspendarea sa din funcția de judecător al Judecătoriei Chișinău, la caz, reprezintă o ingerință în viața sa privată.

A precizat că această ingerință nu a fost una legală, deoarece motivele pentru

angajarea răspunderii statutului „funcției de judecător și prestigiului justiției” au fost formulate vag și disproporționat, fără a oferi garanții adecvate împotriva abuzului și arbitrarului.

A mai relatat reclamantul că, ingerința în dreptul menționat nu a fost una necesară în circumstanțele cauzei, iar „discreția” de care a dat dovadă Consiliul Superior al Magistraturii la aplicarea din oficiu a acestei măsuri de siguranță față de reclamant este una abuzivă, arbitrară și disproporționată.

În acest sens a notat că în pct. 76 din Hotărârea Curții Constituționale nr.23 din 27 iunie 2017, se menționează că, în situația în care Consiliului Superior al Magistraturii i se cere să își dea acordul pentru pornirea urmăririi penale, aplicarea măsurilor procesuale sau efectuarea acțiunilor procesuale în privința judecătorului, acesta are obligația să motiveze hotărârea sa, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz în parte, fără a se limita la formulări generale și abstracte.

La caz, lipsa unei motivări adecvate echivalează cu lipsa motivării. Asta deoarece motivarea este operațiunea administrativă prin care raționamentele avute în vedere de autoritate trebuie să fie înțelese de public și de subiecții cărora actul administrativ se adresează.

A subliniat că, suspendarea din funcție a reclamantului, nu conține motivarea scopului, caracterului potrivit, necesar și rezonabil al acestei măsuri de siguranță. Fiecare măsură autorizată de Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să fie motivată din punct de vedere al proporționalității, în context, Consiliul Superior al Magistraturii a decis suspendarea reclamantului din funcție, fără o motivare a necesității intervenirii în inamovibilitatea judecătorului prin întreruperea unilaterală a raporturilor de muncă cu acesta pe o perioadă nedeterminată.

A insistat reclamantul că, Consiliul Superior al Magistraturii în calitate de autoritate publică competentă, prin acțiunile sale în cadrul procedurii administrative, a încălcat prevederile art. 32 Cod administrativ.

A mai relatat că pe parcursul procedurii administrative intentate din oficiu de Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantul nu a fost înștiințat despre inițierea procedurii administrative care viza aplicarea măsurii de suspendare din funcția de judecător și nu a fost citat pentru a-și realiza dreptul de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante, înainte de emiterea actului administrativ individual defavorabil, ori pentru a prezenta careva probe în suportul poziției sale.

Pe cale de consecință, la caz se impunea obligativitatea aplicării corecte a art. 95 alin. (2) din Codul administrativ, prin care se prevede că audierea trebuie realizată și consemnată într-un proces-verbal în cel mult 5 zile de la emiterea actului.

A susținut că la caz, persistă suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, precum și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel a indicat că, circumstanțele sus-menționate cu privire la încălcările admise de către Consiliul Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârii contestate, cu siguranță trezesc suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ de suspendare a reclamantului din funcție, ce determină luarea de către instanță a unei măsuri de urgență în calitate de garanție de asigurare a

legalității activității administrative, prin suspendarea efectelor juridice ale acestei activități.

Totodată a menționat că, respingerea cererii reclamantului de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil contestat, ar crea pentru acesta prejudicii ireparabile, exprimate prin încălcarea drepturilor constituționale ale acestuia, cum ar fi dreptul la muncă și la viața intimă, familială și privată. Sub aspectul încălcării dreptului la muncă al reclamantului, se reține că prin suspendarea ultimului din funcția de judecător, potrivit legislației speciale ce vizează statutul judecătorului, pentru o perioadă nedeterminată ultimul nu va putea exercita careva muncă retribuită, în afară de activitatea didactică și științifică, situație care generează, în mod evident o stare de insecuritate socială și materială pentru reclamant și pentru membrii familiei sale.

A solicitat reclamantul suspendarea pct. 3 din hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 167/13 din 09 septembrie 2022.

Prin încheierea din 24 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea depusă de Aureliu Postică privind suspendarea executării pct. 3 al actului administrativ individual contestat în instanța de contencios administrativ-Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 167/13 din 09 septembrie 2022 (f.d.48-51).

Invocând netemeinicia și ilegalitatea încheierii enunțate, la 14 decembrie 2022, Aureliu Postică a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 24 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău cu adoptarea unei noi încheieri privind admiterea cererii cu privire la suspendarea actului administrativ în partea contestată (f.d.84-88).

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând soluția Curții de Apel Chișinău neîntemeiată și ilegală, motiv din care urmează a fi anulată.

A indicat că, în sensul prevederilor art. 214 din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat, constituie un mecanism și totodată o garanție de asigurare a legalității activității administrative, care poate interveni în anumite cazuri excepționale. Suspendarea, ca operată de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic, are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă ca actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

În conformitate cu prevederile art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, motivele suspendării sînt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, contrar concluziilor instanței de contencios administrativ despre necesitatea întrunirii cumulative a condițiilor necesare pentru suspendarea executării actului administrativ, a pledat în suspendarea raționamentului că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ este suficientă constatarea unui singur temei prevăzut de lege.

În pofida acestor argumente ale instanței, recurentul a susținut poziția potrivit căreia, la caz, persistă suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului

administrativ individual defavorabil, precum și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, circumstanțele menționate în cererea de chemare în judecată cu privire la încălcările admise de către Consiliul Superior al Magistraturii la adoptarea hotărârii contestate, în partea ce vizează respectarea procedurii administrative în privința recurentului, în special asigurarea dreptului judecătorului de a fi audiat, de a depune explicații pe marginea chestiunii aflate în dezbateri, cât și ce ține de limitele exercitării dreptului discreționar, cu siguranță trezesc suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ de suspendare a reclamantului din funcție, ce determină luarea de către instanța a unei măsuri de urgență în calitate de garanție de asigurare a legalității activității administrative, prin suspendarea efectelor juridice ale acestei activități.

A susținut că, respingerea cererii recurentului de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil contestat, creează pentru acesta prejudicii ireparabile, exprimate prin încălcarea drepturilor constituționale ale acestuia, cum ar fi dreptul la muncă și la viața intimă, familială și privată. Sub aspectul încălcării dreptului la muncă al reclamantului, se reține ca prin suspendarea ultimului din funcția de judecător, potrivit legislației speciale ce vizează statutul judecătorului, pentru o perioadă nedeterminată ultimul nu va putea exercita careva muncă retribuită, în afară de activitatea didactică și științifică, situație care generează, în mod evident, o stare de insecuritate socială și materială pentru reclamant și pentru membrii familiei sale.

Mai mult, a menționat că, o cauză penală inițiată în personam se finalizează fie cu soluția de expediere a acesteia în instanța de judecată cu rechizitoriu, fie cu adoptarea soluției de scoatere de sub urmărire penală a persoanei și clasarea procesului penal.

În cazul adoptării de către organul de urmărire penală a soluției de clasare a cauzei penale pe motive de reabilitare a reclamantului, ultimul va fi repus în toate drepturile legitime pe care le-a deținut anterior, inclusiv prin compensarea integrală a beneficiilor salariale pentru lipsa forțată de la locul de muncă și solicitarea de reparare a prejudiciilor morale, în ordinea prevederilor Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, situație care, inevitabil, va cauza daune ireparabile bugetului public.

La acest capitol, a reținut și un pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, cum ar fi expirarea termenilor de prescripție pentru tragerea la răspundere penală a persoanelor și încălcarea termenilor rezonabili de examinare în cadrul cauzelor penale și contravenționale) aflate în gestiunea recurentului, în calitate de judecător la sediul Buiucani al Judecătoriei Chișinău, specializată în materie penală, or pînă în prezent marea majoritate de cauze (126 cauze penale și 87 cauze contravenționale) au rămas în procedura subsemnatului, nefiind redistribuite altor judecători.

Prin urmare, a considerat că menținerea suspendării subsemnatului din funcția de judecător pentru o perioadă nedeterminată de timp, pe durata examinării cererii de chemare în judecată, ar putea crea premise pentru îngrădirea dreptului de acces la justiție unui cerc nelimitat de persoane - părți în procesele penale și contravenționale pendinte la judecătorul Aureliu Postică, precum și ar determina

adresarea de către aceștia a unor plângeri, în sensul prevederilor Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, care s-ar putea solda cu repararea de către stat a unor prejudicii cauzate pentru încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

De asemenea, în opoziție cu argumentele completului specializat despre faptul că, determinarea suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil poate fi realizată preventiv doar la examinarea în fond a pretențiilor corespunzătoare, a menționat că, în procesul soluționării chestiunii de suspendare a executării actului administrativ, instanței îi revine doar posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței respectării dreptului, fără a prejudicia judecarea fondului litigiului.

La 15 martie 2023, Aureliu Postică a depus cerere la care a anexat ordonanța de scoatere de sub învinuire penală cu clasarea dosarului penal, pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 330² alin. (2) din Codul penal

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Încheierea din 24 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată lui Aureliu Postică, prin intermediul adresei electronice la 30 noiembrie 2022, iar la 15 decembrie 2022, Aureliu Postică a depus recurs împotriva încheierii din 24 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.60, 84-88).

Astfel, instanța de recurs constată că, Aureliu Postică a depus cererea de recurs în termenul prevăzut de lege.

Potrivit articolului 243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece argumentele indicate în cererea de recurs au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie de respingere a recursului.

În corespundere cu art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea

executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere. Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei legale enunțate, instanța de recurs reține că prin reglementările art. 214 Cod administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Aceasta presupune fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare), fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, motivele suspendării sunt:

a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei legale menționate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeuri necesare a fi întrunite, prevăzute prin lege.

Așadar, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, și nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, prin urmare, cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

În speță, referitor la primul temei prevăzut de legiuitor – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, instanța de recurs menționează că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece

ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că ilegalitatea actului administrativ individual este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare. Corespunzător, ilegalitatea actului administrativ individual vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura, chiar și temporar, regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

La caz, Aureliu Postică în motivarea solicitării de suspendare a executării pct. 3 din hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 167/13 din 09 septembrie 2022 a invocat existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea emiterii actului administrativ, însă fără a prezenta argumente sau probe convingătoare care ar putea servi drept temei legal de suspendare a executării actului administrativ individual contestat.

Instanța de recurs, fără a se expune și a prejudicia fondul cauzei deduse judecării și fără a tranșa chestiunea legalității actului contestat, reține că prima instanță corect a concluzionat asupra faptului că în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu au fost constatate obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 167/13 din 09 septembrie 2022.

În susținerea opiniei enunțate, se va evidenția că nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la ilegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului, care privește examinarea legalității, examinare ce excedează cadrul procesual, respectiv acțiunii în suspendarea executării actului administrativ. Or, judecarea cererii de suspendare a executării actului administrativ individual nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de ilegalitate ale actului administrativ contestat invocate în susținerea cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat de suspendare a actului administrativ contestat.

Pe cale de consecință, având în vedere că examinarea cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în limitele necesare examinării cererii de suspendare, prima instanță just a stabilit că în speță nu au fost constatate suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea hotărârii Plenului Consiliului Superior al

Magistraturii nr. 65/5 din 30 martie 2022.

Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legiuitor – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, instanța de recurs relevă că scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La rândul său, prejudiciu ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău corect a concluzionat că în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ. Și aceasta deoarece, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată și nici probată în regim suficient de obiectiv și convingător. Or, la depunerea cererii privind suspendarea executării actului administrativ, reclamantul nu a argumentat prin ce acțiuni anume, nedispunerea suspendării actului contestat i-ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile.

De altfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

Mai mult, chiar dacă riscul și este abstract, cererea cu privire la suspendarea actului administrativ contestat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor fapte.

Distinct de cele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că reclamantul nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente. Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În același timp, orice acțiune întreprinsă trebuie să fie proporțională cu scopul său, iar ingerințele în drepturile pârâtului și persoanelor interesate trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor

reclamantului.

Față de cele ce preced, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Aureliu Postică.

Se menține încheierea din 24 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Aureliu Postică împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru